

## **Dr. Mentsik Győző (1930 – 2022)**

1930-ban született Budapesten. Mérnöki oklevelét 1952-ben szerezte meg, száma: 1661.

Egyetemi hallgatóként a Budapesti Műszaki Egyetem Geológia, majd az Út- Vasútépítés és Közlekedésügyi Tanszéken demonstrátor, ahol 1952-től nyugdíjazásáig (akkor egyetemi docensként) megszakítás nélkül dolgozott. Emellett a Budapesten alakuló Közlekedési és Távközlési Műszaki Főiskola Útépítési és fenntartási szak, illetve szaktanszék oktatási munkáját szervezte és irányította, a Főiskola Győrbe való költözéséig. 1977-ben műszaki doktori tudományos fokozatot szerzett. Az egyetemi, illetve főiskolai oktatásban az Útépítés, valamint a Közúti forgalomtechnika tárgyak előadója volt. Az Oktatási, illetve a Művelődési Minisztérium megbízásából felsőoktatási export tanterveket, programokat dolgozott ki. Mintegy 50 egyetemi, főiskolai jegyzetet, 30 szakcikket írt. Több szakkönyvben, kézikönyvben, szakfilmben volt társszerző, szakfolyóiratokban szerkesztőbizottsági tag, lektor.

Az Uvatervben félállású tervezőként dolgozott. Több külföldi szakmai delegációban vett részt. Egyéves osztrák állami ösztöndíj elnyerésével tanulmányozta az ausztriai utak és autópályák építését. Mintegy 35 hazai és nemzetközi tervpályázaton vett részt mint pályázó, később mint bíráló vagy szakértő. Tervezői és szakértői tevékenységét főképp a szakminisztérium Közúti Főosztálya, valamint a Budapest Főpolgármesteri Hivatal Közlekedési Ügyosztályának területén fejtette ki. Az országos és önkormányzati utak, forgalmi csomópontok tervezési, kivitelezési, építési (aszfalttechnológiai) kérdéseinek csaknem valamennyi fázisában előforduló műszaki, gazdasági kérdésekben szakértő, tanácsadó. Részt vett az országos közúthálózat és a főváros közlekedésfejlesztési tervének kidolgozásában, fejlesztésében. Az országos önkormányzati utak nyilvántartási adattárának, minősítési rendszerének, nemzetgazdasági értékének meghatározására szolgáló módszer kidolgozását irányította.

Nyugdíjasként az 1994-ben alakult Magyar Útügyi Társaság (MAÚT) ügyvezetője, ahol az európai csatlakozáshoz szükséges, az útépítési és a közúti forgalomtechnikai szakterületekre vonatkozó szabályzatok, műszaki irányelvek, előírások kidolgozásában működött közre. 2000. májustól – 2002. szeptemberéig a MAÚT elnöki főtanácsadója.

Munkásságát a közlekedési miniszter két alkalommal, a művelődési miniszter egy alkalommal „Kiváló Munkáért” kitüntetéssel ismerte el.

A Minisztertanács elnökétől „1954. évi Dunai Árvízvédelemért” emlékérmes, a köztársasági elnöktől „nemzeti helytállásért”, „1956-os emlékérem” kitüntetését kapott.

2000. március 15-én a közlekedési, hírközlési és vízügyi miniszter Baross Gábor-díjjal tüntette ki.

2004. április 27-én a MAÚT elnöksége a társaság tíz éves fennállásának jubileumi közgyűlésén Vásárhelyi Boldizsár-díjjal ismerte el a MAÚT alapításában és létrehozásában kifejtett tevékenységét.

2012-ben a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem rektora 50 éves szakmai tevékenységét „Gyémánt Diploma” átadásával ismerte el, 2022-ben kaphatta volna meg Rubin Diplomáját.

2018-ban megkapta a MAÚT Magyar Út- és Vasútügyi Társaság Milliarium Aureum – Aranymérföldkő szakmai életműdíját.

Számos további szakmai és állami díj és kitüntetés, közte a köztársasági elnök által adományozott Magyar Ezüst Érdemkereszt tulajdonosa.